

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 11. 2024 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [anonymizováno], trvale bytem [adresa obžalovaného a poškozené], t. č. [obec a číslo], [obec], okres [okres],

je vinen, že

v období nejméně od [datum] až do [datum], kdy byl policejním orgánem Policie ČR, Obvodní oddělení Bruntál, vykázán ze společného obydlí, které sdílel se svou matkou [celé jméno poškozené], ročník [rok], v rodinném domě na adrese [adresa obžalovaného a poškozené], se pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, které si pořizoval téměř denně zejména poté, co obdržel výplatu ze zaměstnání a disponoval tak finančními prostředky, což bývalo po dobu zhruba 14 dní v měsíci, choval nevhodným způsobem k poškozené [celé jméno poškozené], když na tuto z bezprostřední vzdálenosti opakovaně křičel vulgární nadávky, vyčítal jí malichernosti v jejím chování a chodu domácnosti, na poškozenou opakovaně křičel, že má v lednici nebo ve spižárně zkažené jídlo, které jí poté opakovaně vyhodil do popelnice, ačkoliv se jednalo o jídlo z předchozího dne, přestože v domě bydlel, nepřispíval poškozené na chod domácnosti a energie, a na poškozené tak finančně prakticky parazitoval, chodil za ní po domě, přičemž jí znemožňoval, aby prošla dveřmi, když v nich záměrně stál tak, aby kolem něj nemohla projít, nahrával si ji z bezprostřední blízkosti mobilním telefonem, což činil i několikrát denně v různé dlouhých časových intervalech a činil tak přesto, že poškozená s jeho jednáním vyslovovala opakovaně svůj nesouhlas, opakovaně se během tohoto jeho jednání rozplakala a obžalovanému muselo být zřejmé, že takové jednání je pro poškozenou velmi nepříjemné a obtěžující, opakovaně jí sděloval, že když nebude chodit do práce, přijdou exekutoři a zabaví poškozené dům, neboť obžalovaný byl spoluvlastníkem rodinného domu, v němž s poškozenou žil, a to z [číslo], v jednom případě jí rovněž sdělil, že už

je na čase, aby zdechla a toto jednání obžalovaného i s ohledem na věk poškozené pro ni bylo zdrojem trýzně, přičemž u ní vedlo k rozvoji středně těžké depresivní poruchy a rozvinuly se u ní rovněž dílčí příznaky tzv. syndromu týrané osoby,

poté, co mu bylo dne [datum] doručeno usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 57 Co 142/2023 ze dne 23. 6. 2023, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu poškozené na prodloužení nařízeného předběžného opatření a obžalovaný se téhož dne vrátil do společné domácnosti s poškozenou [celé jméno poškozené], ročník [rok], na adrese [adresa obžalovaného a poškozené], až do [datum], kdy byl policejním orgánem Policie ČR, Obvodní oddělení Bruntál, vykázán ze společného obydlí, se opětovně pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek, s téměř denní četností choval nevhodným způsobem k poškozené [celé jméno poškozené], když na tuto stejně jako v předchozím období z bezprostřední vzdálenosti opakovaně křičel vulgární nadávky, vyčítal jí malichernosti v jejím chování a chodu domácnosti, na poškozenou opakovaně křičel, že má v lednici nebo ve spižárně zkažené jídlo, které jí poté opakovaně vyhodil do popelnice, ačkoliv se jednalo o jídlo z předchozího dne, přestože v domě bydlel, nepřispíval poškozené na chod domácnosti a energie, a na poškozené tak finančně prakticky parazitoval, chodil za ní po domě, přičemž jí znemožňoval, aby prošla dveřmi, když v nich záměrně stál tak, aby kolem něj nemohla projít, nahrával si ji z bezprostřední blízkosti mobilním telefonem, což činil i několikrát denně v různě dlouhých časových intervalech a činil tak přes to, že poškozená s jeho jednáním vyslovovala opakovaně svůj nesouhlas, opakovaně se během tohoto jeho jednání rozplakala a obžalovanému muselo být zřejmé, že takové jednání je pro poškozenou velmi nepříjemné a obtěžující, opakovaně jí sděloval, že když nebude chodit do práce, přijdou exekutoři a zabaví poškozené dům, neboť obžalovaný byl spoluvlastníkem rodinného domu, v němž s poškozenou žil, a to z [číslo], a toto jednání obžalovaného i s ohledem na věk poškozené a jeho předcházející chování ve vztahu k její osobě pro ni bylo zdrojem trýzně, přičemž u ní vedlo k rozvoji středně těžké depresivní poruchy a rozvinuly se u ní rovněž dílčí příznaky tzv. syndromu týrané osoby,

tedy

v bodě 1.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a páchal takový čin po delší dobu,

v bodě 2.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

v bodě 1.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku,

v bodě 2.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 1. 2024, č. j. 1 T 5/2023-166, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2024, č. j. 4 To 52/2024-205, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků a 6 (šesti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

Tento trest je nepodmíněný.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se v rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 1. 2024, č. j. 1 T 5/2023-166, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2024, č. j. 4 To 52/2024-205, zrušuje výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování v hlavním líčení vzal soud za prokázáno, že se staly skutky tak, jak jsou popsány ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že se necítí být vinen tím, že by svou matku týral. Cítí se být vinen pouze tím, že ji natáčel na mobilní telefon. Pokud je v obžalobě uvedeno, že měl matce nadávat, vyhazovat jí jídlo a psychicky týrat, určitě takto nejednal ve zlém úmyslu. Matce uklízel ledničku, neboť v ní měla prošlé potraviny. Na mobilní telefon pořídil několik videozáznamů své matky, a to do doby, než byl z domů vykázan. Nebylo to však v tom úmyslu, že by ji chtěl týrat, případně způsobovat deprese. Doplnil, že byl vykázan z domů na půl roku, následně krajský soud rozhodnutí zrušil. Dále uvedl, že to, co je uvedeno v obžalobě není pravda, není pravda, že by jí sprostě nadával, či napadal.

3. Obžalovaný dále sdělil, že z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn v únoru 2022. Poté bydlel u své matky na adrese [adresa obžalovaného a poškozené]. V žalovaném období žil s matkou v domě sám. Občas na návštěvu přicházela [jméno] [celé jméno poškozené], tedy švagrová, nebo bratři [jméno] a [jméno]. V květnu 2022 došlo ke konfliktu mezi obžalovaným a jeho bratrem, kdy nechtěl, aby bratr byl trestně stíhán. Od té doby je považován začátek dlouhodobého týrání matky.

4. Dále obžalovaný vypověděl, že policii volala matka proto, že ji obžalovaný natáčel mobilním telefonem. Zopakoval, že této žádným způsobem nenadával. Připustil, že svoji matku upozornil na to, že pokud přestane chodit do práce, může nastat situace, kdy exekutor zabaví dům. Nešlo o vyhrožování, nebo vydírání. Dodal také, že občas vyhazoval prošlé potraviny, když tyto již byly zkažené, shnilé a plesnivé. Své matce se snažil pomoci, ale možná to dělal špatným způsobem.

5. Obžalovaný rovněž uvedl, že své matce po celou dobu přispíval 4 000 Kč měsíčně na domácnost. Od své matky si občas půjčoval drobné na autobus.

6. K druhému žalovanému období uvedl, že poté, co se vykázaní zrušilo, toto nechtěla matka akceptovat, rozhodnutí ignorovala a opakovaně volala policii, přičemž sám obžalovaný si opět pořizoval videozáznamy. Nedokáže popsat, proč videozáznamy pořizoval, nebylo to však v úmyslu matku týrat, nebo omezovat. V roce 2023 byl poté vzat do vazby.

7. Obžalovaný dále v průběhu hlavního líčení uvedl, že se podrobil psychiatrickému léčení, a uvědomuje si, že se stala nějaká chyba, ale navrhovaná výše trestu mu však přijde nepřiměřená. Souhlasil také s vyžádáním lékařské zprávy od psychiatra MUDr. [příjmení].

8. Závěrem obžalovaný uvedl opět to, že je vinen pouze tím, že mobilním telefonem natáčel svoji matku. Celé věci je mu líto, svoji matku nenatáčel proto, aby jí ublížil.

9. Obhajoba obžalovaného byla vyvrácena důkazy provedenými v hlavním líčení.

10. S ohledem na zdravotní stav a věk, jakož i na vyjádření znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, byla z trestního spisu čtena výpověď svědkyně [celé jméno poškozené], a to na č.l. 32-35, když pro to byly splněny podmínky uvedené v § 211 odstavce 1 trestního řádu.

11. Svědkyně k věci byla vyslechnuta dne [datum], a to jak za přítomnosti obhájkyne, tak i státní zástupkyně a po náležitém poučení k věci uvedla, že je matkou obžalovaného [celé jméno

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

obžalovaného], který po návratu z vězení bydlel společně s ní v domě v [obec] [číslo]. Obžalovaný se ke svědkyni choval nevhodně, natáčel ji na mobilní telefon, který jí dával před ústa, např. v době, kdy se dívala na televizi. Svědkyně přitom obžalovaného upozorňovala, že jí to vadí. Když mu telefon schovala, začal ji obviňovat, že ho ukradla.

12. Svědkyně dále uvedla, obžalovaný se z výkonu trestu odnětí svobody vrátil v lednu 2022. Z počátku se choval slušně, následně se však jeho chování změnilo, a to zejména poté, co požíval alkohol. Napadl např. syna svědkyně a poté tvrdil, že si to nepamatuje. K natáčení na mobilní telefon svědkyně uvedla, že k tomuto docházelo někdy i každý den, hlavně večer. Svědkyně zopakovala, že obžalovaného upozorňovala na to, že si nepřije, aby ji nahrával. Dále svědkyně uvedla, že obžalovaný zpočátku přispíval na domácnost částkou 4 000 Kč, a to asi třikrát, nebo čtyřikrát, následně jí žádné peníze nedával. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný jí z ledničky vyhazoval potraviny, což vedlo k tomu, že neměla oběd. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný jí bral potraviny, které si sama nakoupila, a to bez jejího souhlasu.

13. Dále svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že občas do ní obžalovaný strčil, když kolem něj chtěla projít. Stalo se také, že si stoupl mezi dveře a nechtěl ji nechat projít. Když proti tomu protestovala, vzal si mobilní telefon a začal ji natáčet. Rovněž ji vulgárně nadával a říkal jí, že je špína. V jednom případě jí také obžalovaný řekl, že je načase, aby už „zdechla“. Svědkyně také dodala, že když chtěla spát, obžalovaný jí v tom bránil verbálně. Pokud jde o samotné natáčení na mobilní telefon, k tomu jí obžalovaný řekl, že toto dělá proto, aby to mohl ukázat na veřejnosti, nebo na policii.

14. Svědkyně také uvedla, že pokud jde o dům, ve kterém bydlí, obžalovanému patří [číslo]. Obžalovaný svědkyni říkal, aby ho všichni vyplatili, jinak se nedoplatí částky, které mu dluží a přijde exekutor.

15. Svědkyně dále vypověděla, že poté, co obžalovaný přišel z výkonu trestu odnětí svobody, bydlel s ní v době sám, nikdo jiný v domě nebydlel. Dodala, že před svými bratry se obžalovaný choval slušně, poté co odešli, začal na ni vulgárně nadávat, sama musela opakovaně volat policii.

16. Svědkyně také popsala jednání obžalovaného ve chvíli, kdy chtěla jít na toaletu, přičemž obžalovaný ji opět chtěl natáčet na mobilní telefon, a to i na toaletě, proto musela přibouchnout dveře. Rovněž tak ji chtěl natáčet při hygieně, v koupelně také musela přibouchnout dveře. Závěrem svědkyně uvedla, že si myslí, že její syn, tedy obžalovaný si zaslouží i vězení, bez něj je jí lépe.

17. Ve věci byl rovněž v přípravném řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na poškozenou [celé jméno poškozené], přičemž v hlavním líčení byly následně vyslechnuty znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení].

18. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], psychologka potvrdila, že poškozenou [celé jméno poškozené] vyšetřila dne [datum]. K dispozici měla její prvotní výpověď, a spisový materiál. Znalkyně uvedla, že poškozená hovořila stručně, v rámci depresivity byla její výpravnost velmi slabá a víceméně potvrzovala svojí původní výpověď. V průběhu hovoru poškozená, když mluvila o obžalovaném, plakala, což dle názoru znalkyně souviselo s lítostí, jakým způsobem se k ní obžalovaný choval. Znalkyně uvedla, že aktuální vztah poškozené k obžalovanému je ambivalentní. Poškozená byla schopna sdělit veškeré negativní poznatky v souvislosti s jednáním obžalovaného, setrvala na své původní výpovědi, avšak v emocionální rovině podléhala úzkosti, depresivitě z celé situace a neustále přetrvávající obavy strachu a úzkosti, co bude následovat. V emocionální oblasti znalkyně shledává syndrom týrané osoby, která se situaci nedokáže zcela vyrovnat. Znalkyně dále doplnila, že se nedokáže zcela vyjádřit k určitým trvalým následkům u poškozené, léčba by u deprese mohla pomoci. S ohledem vztah matky a syna však lze předpokládat, že depresivní prožitky, úzkost, obavy a myšlenky na syna se budou u poškozené vracet.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

19. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], psychiatricka, k [celé jméno poškozené] uvedla, že bylo zjištěno v době znaleckého vyšetření, že trpěla depresivní poruchou v úrovni středně těžké, kdy etiologicky na spuštění a vyvolání těchto potíží depresivní poruchy se majoritním převažujícím způsobem podílelo chování jejího syna, tedy obžalovaného za dobu jejich společného soužití. U poškozené byl zjištěn viktimizační syndrom, tedy lze jednoznačně konstatovat, že zjištěná duševní porucha u [celé jméno poškozené] splňuje podmínky pro závažnou, či déle trvající poruchu zdraví. Znalkyně dále konstatovala, že postupem času se ukáže, zda depresivní porucha byla přechodného rázu, nebo bude trvat delší dobu. Léčba depresivní poruchy, a to i s ohledem na věk a délku projednávaného jednání s podporou psychofarmak, bude v řádu šesti až osmi měsíců a možná tak po půl roce léčby bude možno zjistit, zda jde u poškozené o trvalé následky, nebo se jednalo o poruchu přechodného rázu. Závěrem znalkyně konstatovala, že samotné vyšetření poškozené proběhlo s několika měsíčním odstupem od doby, kdy mělo dojít k popsání jednání, a přesto i po této době posuzovaná [celé jméno poškozené] trpěla depresivní poruchou.

20. Pokud jde o odborné závěry týkající se psychického zdraví poškozené, soud, jak bude níže uvedeno, upravil právní kvalifikaci jednání obžalovaného, když v popisu obou skutků se uvádí, že jednání obžalovaného vedlo k rozvoji středně těžké depresivní poruchy poškozené, přičemž s ohledem na délku léčby této poruchy, je nutno tuto posoudit již jako těžkou újmu na zdraví z pohledu ustanovení § 122 odstavec 2 trestního zákoníku.

21. Soud se zabýval obsahem výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], a to zejména s ohledem na závěry obou jmenovaných znalkyň. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie poukázala na konstantnost výpovědi svědkyně s tím, že tato byla autentická a svědkyně vypovídala o skutečně prožitých událostech. Obě svědkyně také poukázaly na špatný psychický stav svědkyně, který byl zejména zapříčiněn negativním chováním obžalovaného vůči svědkyni. Znalkyně také popsaly následky tohoto jednání obžalovaného spočívající v poškození psychického zdraví svědkyně, u které byl diagnostikován rozvoj středně těžké depresivní poruchy. Lze tedy učinit závěr, a to i s ohledem na další důkazy, které byly provedeny v hlavním líčení a budou uvedeny níže, že se obžalovaný dopustil výše uvedených skutků vůči své matce [celé jméno poškozené].

22. Pro uvedený závěr svědčí také výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti v hlavním líčení. Svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného], bratr obžalovaného, prakticky situaci popsal obdobně, jak svědkyně [celé jméno poškozené] a potvrdil, že byl vícekrát přítomen incidentu mezi jeho matkou a obžalovaným. Potvrdil také vulgární nadávky jak vůči matce obžalovaného, tak vůči sourozencům. Svědek také potvrdil to, že obžalovaný své matce vyhazoval jídlo a potraviny. Rovněž tak svědek potvrdil, že obžalovaný na mobilní telefon natačel svoji matku, jakož i další rodinné příslušníky. Dále svědek sdělil, že od své matky se dozvěděl, že ji obžalovaný řekl, že si přeje, aby umřela, rovněž tak ji vyhrožoval exekutorem. Závěrem svědek uvedl, že o některých konfliktech se dozvěděl až následně od své matky. Potvrdil však, že slyšel křik z domu, případně ze zahrady, přičemž se opakovaně snažil obžalovaného usměrnit o nevhodném chování.

23. Obdobně vypovídal rovněž svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného], druhý bratr obžalovaného, který však v rámci hlavního líčení odmítl vypovídat po náležitém poučení, proto byla následně čtena jeho výpověď z trestního spisu za použití § 211 odstavec 4 trestního řádu na č.l. 29-31. Svědek v rámci své výpovědi uvedl, že obžalovaný se dopouštěl nevhodného chování vůči své matce, a to zejména poté, co požil alkoholické nápoje. Svědek zejména potvrdil to, že obžalovaný natačel na mobilní telefon nejen svoji matku, ale i ostatní rodinné příslušníky. Rovněž tak slyšel, jak obžalovaný matce vulgárně nadával. Svědek také potvrdil, že obžalovaný svoji matce vyhodil oběd. O dalším nevhodném jednání se dozvídal až následně od svojí matky. Svědek také mimo jiné uvedl, že chování obžalovaného bylo psychicky náročné i pro sourozence, nejen pro matku.

24. Obdobně se vyjádřila také svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], která potvrdila, že obžalovaný svoji matku natačel na mobilní telefon, své matce bránil sledovat televizi a nevhodně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

s ní hovořil. Rovněž tak vyhrožoval, že dům zabaví exekutor. V důsledku jednání obžalovaného byla na místo asi v osmi, devíti případech přivolána policie. Svědkyně také uvedla, že matka obžalovaného, tedy [celé jméno poškozené] byla z chování obžalovaného zdrcena, a tohoto již nechce vidět.

25. Výpovědi uvedených svědků jsou tedy v souladu i se závěry znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Jsou také v souladu s listinnými materiály, které byly v rámci hlavního líčení předloženy v souladu s ustanovením § 213 odstavec 1 trestního řádu stranám k nahlédnutí, a to zejména s rozhodnutími o předběžném opatření, na základě kterých bylo rozhodnuto Okresním soudem v Bruntále, případně Okresním soudem v Bruntále, pobočka v Krnově, fakticky o vykázání obžalovaného ze společného obydlí s poškozenou [celé jméno poškozené]. K tomu je nutno uvést, že první usnesení o předběžném opatření bylo vydáno dne [datum], následně dne [datum] bylo prodlouženo do [datum], přičemž posléze bylo vydáno usnesení dne [datum], přičemž však usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne [datum] byl zamítnut návrh poškozené na prodloužení nařízeného předběžného opatření. To bylo obžalovanému doručeno dne [datum], avšak následně bylo vydáno již citované usnesení o vykázání ze dne [datum].

26. Po zhodnocení provedených důkazů lze tedy shrnout, že obžalovaný [jméno] [celé jméno obžalovaného] se jednak v období od [datum] do [datum], a v období od [datum] do [datum] dopouštěl zcela nevhodného jednání vůči matce [celé jméno poškozené], se kterou bydlel ve společné domácnosti. Prakticky po celou dobu ji obžalovaný zásadním způsobem obtěžoval, a to tak, že ji natáčel na mobilní telefon, případně ji omezoval v pohybu po domě, vulgárně jí nadával a vyhazoval jí potraviny z ledničky. Je třeba také přihlídnout k věku poškozené [celé jméno poškozené], která je narozena v roce 1953, a již v době, kdy se vůči ní obžalovaný jednání dopouštěl, měla zdravotní problémy, když po domě se pohybovala zejména za pomoci holí. Soustavné a dlouhotrvající nevhodné jednání zásadním způsobem poškozovalo psychiku [celé jméno poškozené] vyvolalo u ní obavy i z budoucího soužití s obžalovaným, a v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného u ní byla diagnostikována středně těžká depresivní porucha. Středně těžkou depresivní poruchu, a to s ohledem na délku léčby, která nejméně 6-8 měsíců, je nutno z pohledu trestního zákoníku hodnotit jako těžkou újmu na zdraví (§ 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku).

27. Ačkoliv v obžalobě, a to jak pod bodem 1, tak i pod bodem 2 je uvedeno, že u poškozené došlo k rozvoji středně těžké depresivní poruchy, nebylo toto zohledněno v rámci právní kvalifikace jednání obžalovaného, když v bodě 1 bylo jednání kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku a v bodě 2 přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1 trestního zákoníku.

28. Státní zástupkyně v rámci dokazování v hlavním líčení soudu navrhla, aby obžalovaného poučil, že jednání pod bodem 1 může být kvalifikováno jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku, a pod bodem 2 jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku.

29. Soud akceptoval návrh státní zástupkyně a v souladu s ustanovením § 225 odstavec 2 trestního řádu a § 190 odstavec 2 trestního řádu obžalovaného poučil, že jednání popsané v obžalobě může být právně kvalifikováno tak, jak navrhla paní státní zástupkyně, přičemž jde o právní kvalifikaci pro obžalovaného nepříznivější.

30. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v bodě 1 týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu a v bodě 2 týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty v bodě 1 zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku a v bodě 2

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku.

31. Soud se také zabýval otázkou trestní odpovědnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného], když tento sám uvedl, že byl hospitalizován v psychiatrické nemocnici a pravidelně navštěvuje psychiatra MUDr. [jméno] [příjmení]. K tomu byla také čtena zpráva MUDr. [jméno] [příjmení], ze které vyplývá, že skutečně byl obžalovaný hospitalizován v Psychiatrické nemocnici v [obec] a následně dne [datum] proběhlo kontrolní vyšetření obžalovaného. Psychiatr zejména uvedl, že obžalovaný je v péči psychiatrické ordinace pro diagnózu adaptační poruchy, která se projevuje depresivní symptomatologií. Po kontrolním vyšetření byla doporučena další medikace antidepresivy. Kontrolní vyšetření bylo stanovena na [datum].

32. Již v přípravném řízení byl na obžalovaného vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, přičemž znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] byla v rámci hlavního líčení vyslechnuta, přičemž konstatovala u hlavního líčení, že v případě užívání alkoholických nápojů jde u obžalovaného o hraniční rozmezí mezi škodlivým zneužíváním alkoholu a syndromem závislosti na alkoholu. K samotným skutkům, resp. období, kdy skutkům mělo dojít znalkyně uvedla, že na jednání obžalovaného měla vliv alkoholová opilost v různé míře intenzity. Bylo jednáno v terénu disociálně strukturované osobnosti, která se projevuje nízkou schopností empatie, egoismem, dominantním jednáním bez většího ohledu na následky. U obžalovaného byly rozpoznávací schopnosti plně zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy maximálně o 1/3, tedy forenzně nepodstatně, a to z důvodů přítomných alkoholových opilostí. Ze strany znalkyně nebyla shledána zásadní psychopatologie s výjimkou disociální poruchy osobnosti, která však nemá vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti.

33. S ohledem na závěry znalkyně soud dovedl právní závěr, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] nejednal ve stavu snížené přičetnosti, ani nepřičetnosti a je proto za své jednání plně trestně odpovědný.

34. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných zločinů, zejména samotné jednání obžalovaného a jedná následek (účinek). Soud hodnotil délku doby, po kterou obžalovaný pokračoval v páčání trestné činnosti, jakož i rozsah poškození u poškozené [celé jméno poškozené], které svým jednáním způsobil. Soud také hodnotil intenzitu jednání obžalovaného, kterou porušil zájem chráněný trestním zákonem, jímž je zejména zájem na ochraně osob před domácím násilím.

35. Soud také hodnotil osobu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který je bez zaměstnání, v místě bydliště k němu nejsou žádné poznatky. V opise rejstříků trestů má od roku 1992 celkem šest záznamů, kdy byl odsouzen pro různou trestnou činnost, a to jak majetkového charakteru, tak i násilného charakteru.

36. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntálu ze dne 11. 12. 2018, sp. zn. 1 T 76/2018 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 12. 2018, č.j. 5 To 464/2018-606 byl [celé jméno obžalovaného] uznán vinným ze spáchaní zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku a dalších, a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Z výkonu trestu byl obžalovaný propuštěn dne [datum]. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 1. 2024, sp. zn. 1 T 5/2023 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2024, č.j. 4 To 52/2024-205 pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Trest vykonal dne [datum].

37. Obžalovaného soud neshledal žádné okolnosti polehčující, přitěžovalo mu předchozí odsouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.

38. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení §§ 38 a 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dosaženo uložením souhrnného trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání tří roků a šesti měsíců. S ohledem na výměru trestu a uvedenou okolnost přitěžující byl trest uložen jako nepodmíněný a obžalovaný byl podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. Současně soud dle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku v rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 24. 1. 2024, č.j. 1 T 5/2023-166 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 3. 2024, č.j. 4 To 52/2024-205 zrušil výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, a to na základě žádosti jím podané u Ministerstva spravedlnosti do 60 (šedesáti) dnů

-) od nabytí právní moci trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno a), c), d) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona), nebo

-) od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno b) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona),

jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Bruntál 29. listopadu 2024

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Brisudová.